

Tweetallen in 2 Timoteüs

2 Timoteüs 1:5,15; 2:17; 3:8; 4:19

Tweetallen in de Bijbel

Wij vinden vaker tweetallen in de Bijbel, zowel in positieve als in negatieve zin. ‘Twee zijn beter dan één’, zei de Prediker al, ‘omdat zij een goede beloning hebben bij hun zwoegen’ (Pred. 4:9-12). Mozes en Aäron zijn natuurlijk heel bekend, die in opdracht van God samen wonderen en tekenen verrichtten in Egypte om het volk van God uit de slavernij te bevrijden (Ex. 4:27vv.; Ps. 77:21; 105:26-27). Een negatief voorbeeld vormden Simeon en Levi, twee broers die bondgenoten in het kwaad waren (Gen. 49:5-7).

In het Nieuwe Testament zien we hetzelfde beeld. Onder de discipelen van de Heer waren diverse broers. Ook in de verhalen rond de opstanding van de Heer Jezus vinden we enkele tweetallen, denk maar aan de Emmaüsgangers (Luc. 24). Een positief voorbeeld in het boek Handelingen hebben wij in Petrus en Johannes, die samen met vrijmoedigheid getuigden van de opstanding van Christus en van de kracht tot behoudenis die alleen te vinden is in Zijn naam (Hand. 3-4). Ananias en Saffira vormden uiteraard weer een negatief voorbeeld van een tweetal dat samenspande in het kwaad (Hand. 5).

Een tweetal in de dienst van het evangelie

Naarmate de apostolische eeuw verstrikt en boze mensen en verkeerde leringen de gemeente binnenkomen, wordt het beeld somberder. Paulus en Timoteüs werkten als een tweetal samen in de dienst van het evangelie, eigenlijk als ‘vader’ en ‘zoon’ in de Heer (1:2); en de tweede brief van Paulus aan Timoteüs is een ontroerende afscheidsbrief vanwege het verval dat was ingetreden in de gemeente en dat de apostel zo bedroefde. Er is echter nog een tweetal in 2 Timoteüs 1, dat gelukkig een bemoedigend voorbeeld voor ons vormt, en wel de moeder en de grootmoeder van Timoteüs: Eunike en Loïs. Zij werden door Paulus geëerd vanwege het ‘ongeveinsd geloof’ (1:5), dat eerst in hen had gewoond en dat ook in Timoteüs zelf woonde. Mogelijk zijn eerst de moeder en grootmoeder tot geloof gekomen door de prediking van de apostel,

en later Timoteüs zelf. Het is een zegen op te groeien in een godvrezend gezin. Paulus beschouwde Timoteüs als een geliefd kind in het geloof; hij was de vrucht van zijn prediking. Tijdens de tweede zendingsreis wordt hij al een discipel genoemd, die een goed getuigenis had van de broeders (Hand. 16:1).

De rol van het geloof in een tijd van verval

Gods werk, Gods rentmeesterschap in deze bedeling gaat steeds volgens het principe van het *geloof* (1 Tim. 1:4; vgl. Joh. 20:29-31). Door de prediking van het Woord wordt het zaad van het geloof geplant in het hart van eenieder die gelooft, en daarop gaat het groeien en bloeien (vgl. 1 Kor. 3:5-7). Helaas is het ongeveinsd geloof, een oprecht en waarachtig vertrouwen in God en Zijn Woord, niet het deel van allen (vgl. 2 Tess. 3:2). Dat wordt vooral zichtbaar in de laatste dagen, waarover de apostel spreekt in zijn afscheidsbrief aan zijn leerling (2 Tim. 3:2).

De volgende tweetallen in deze brief getuigen duidelijk hiervan. Want allen in Asia hadden zich afgewend van de apostel, en onder hen waren Fygelus en Hermogenes (2 Tim. 1:15). *Helaas is er ook groei en toename in het ongeloof*, zoals de volgende hoofdstukken bevestigen. Men keerde zich namelijk niet alleen af van de persoon van Paulus – waarbij het christelijk geloof als zodanig nog niet werd prijsgegeven. Maar er traden toen ook leraars op die fundamentele dwalingen brachten, zoals Hymeneüs en Filetus, die de lichamelijke opstanding loochenden en zo *het geloof van sommigen omverwierpen* (2 Tim. 2:17-18). Zulke valse leraars zijn er nu nog steeds. Nog ernstiger zijn de bedriegers, de tovenaars, die het christelijk geloof *weerstaan*, zoals Jannes en Jambres zich destijds verzetten tegen Mozes, de man Gods (2 Tim. 3:8,13). *Deze mensen zijn verwerpelijk wat het geloof betreft*, en zij zullen van kwaad tot erger voortgaan. Zij hebben het betrouwbare woord van de prediking die zich baseert op de heilige Schriften verlaten, de gezonde leer de rug toegekeerd en die vervangen door mythen en fabels (2 Tim. 3:15-17; 4:3-5). Denk aan new-age leringen, esoterie, nieuwe spiritualiteit.

Een echtpaar dat als tweetal de Heer diende

Er was ook een individu dat de apostel veel kwaad had berokkend, namelijk Alexander de kopersmid. Paulus gaf het echter over aan Gods rechtvaardige regering: de Heer zou hem vergelden naar zijn werken (2 Tim. 4:14). Naast andere medewerkers van de apostel die in dit slothoofdstuk worden genoemd, valt hier nog een laatste tweetal op dat zich gunstig onderscheidde van

de reeds genoemde tweetallen. Het zijn Prisca en Aquila, een echtpaar dat we vaker vinden in het Nieuwe Testament en dat de apostel tot veel steun is geweest in de dienst van het evangelie (Hand. 18:2-3,18,26; Rom. 16:3-5; 1 Kor. 16:19; 2 Tim. 4:19). Tegen de donkere achtergrond van Paulus' afscheidswaarden is het bemoedigend zich aan dit tweetal te spiegelen en hun goede voorbeeld voor ogen te houden.

[Boeken om de Bijbel 2011](#)

